1. В месяце Нисане, в двадцатый год царя Артаксеркса, [было] перед ним вино. И я взял вино и подал царю, и, казалось, не был печален перед ним.
УПО: І сталося в місяці нісані, двадцятого року царя Артаксеркса, було раз вино перед ним. І взяв я те вино й дав цареві. І я, здавалося, не був сумний перед ним.
KJV: And it came to pass in the month Nisan, in the twentieth year of Artaxerxes the king, that wine was before him: and I took up the wine, and gave it unto the king. Now I had not been beforetime sad in his presence.

2. Но царь сказал мне: отчего лице у тебя печально; ты не болен, этого нет, а верно печаль на сердце? Я сильно испугался
УПО: Та сказав мені цар: Чому обличчя твоє сумне, чи ти не хворий? Це не інше що, як тільки сум серця... І я вельми сильно злякався!
KJV: Wherefore the king said unto me, Why is thy countenance sad, seeing thou art not sick? this is nothing else but sorrow of heart. Then I was very sore afraid,

3. и сказал царю: да живет царь во веки! Как не быть печальным лицу моему, когда город, дом гробов отцов моих, в запустении, и ворота его сожжены огнем!
УПО: І сказав я до царя: Нехай цар живе навіки! Чому не буде сумне обличчя моє, коли місто дому гробів батьків моїх поруйноване, а брами його попалені огнем!...
KJV: And said unto the king, Let the king live for ever: why should not my countenance be sad, when the city, the place of my fathers' sepulchres, lieth waste, and the gates thereof are consumed with fire?

4. И сказал мне царь: чего же ты желаешь? Я помолился Богу небесному
УПО: І сказав мені цар: Чого ж ти просиш? І я помолився до Небесного Бога,
KJV: Then the king said unto me, For what dost thou make request? So I prayed to the God of heaven.

5. и сказал царю: если царю благоугодно, и если в благоволении раб твой пред лицем твоим, то пошли меня в Иудею, в город, [где] гробы отцов моих, чтоб я обстроил его.
УПО: і сказав цареві: Якщо це цареві вгодне, і якщо раб твій уподобаний перед обличчям твоїм, то пошли мене до Юдеї, до міста гробів батьків моїх, і я відбудую його!
KJV: And I said unto the king, If it please the king, and if thy servant have found favour in thy sight, that thou wouldest send me unto Judah, unto the city of my fathers' sepulchres, that I may build it.

6. И сказал мне царь и царица, которая сидела подле него: сколько времени продлится путь твой, и когда возвратишься? И благоугодно было царю послать меня, после того как я назначил время.
УПО: І сказав мені цар (а цариця сиділа при ньому): Скільки часу буде дорога твоя, і коли ти повернешся? І сподобалось це цареві, і він послав мене, а я призначив йому час.
KJV: And the king said unto me, (the queen also sitting by him,) For how long shall thy journey be? and when wilt thou return? So it pleased the king to send me; and I set him a time.

7. И сказал я царю: если царю благоугодно, то дал бы мне письма к заречным областеначальникам, чтоб они давали мне пропуск, доколе я не дойду до Иудеи,
УПО: І сказав я цареві: Якщо це цареві вгодне, нехай дадуть мені листи до намісників Заріччя, щоб провадили мене, аж поки не прийду до Юдеї,
KJV: Moreover I said unto the king, If it please the king, let letters be given me to the governors beyond the river, that they may convey me over till I come into Judah;

8. и письмо к Асафу, хранителю царских лесов, чтоб он дал мне дерев для ворот крепости, которая при доме [Божием], и для городской стены, и для дома, в котором бы мне жить. И дал мне царь, так как благодеющая рука Бога моего была надо мною.
УПО: і листа до Асафа, дозорця царевого лісу, щоб дав мені дерева на брусся для замкових брам, що належать до Божого дому, і для міського муру, і для дому, що до нього ввійду. І дав мені цар в міру того, як добра була Божа рука надо мною.
KJV: And a letter unto Asaph the keeper of the king's forest, that he may give me timber to make beams for the gates of the palace which appertained to the house, and for the wall of the city, and for the house that I shall enter into. And the king granted me, according to the good hand of my God upon me.

9. И пришел я к заречным областеначальникам и отдал им царские письма. Послал же со мною царь воинских начальников со всадниками.
УПО: І прибув я до намісників Заріччя, і дав їм цареві листи. А цар послав зо мною зверхників війська та верхівців.
KJV: Then I came to the governors beyond the river, and gave them the king's letters. Now the king had sent captains of the army and horsemen with me.

10. Когда услышал [сие] Санаваллат, Хоронит и Товия, Аммонитский раб, то им было весьма досадно, что пришел человек заботиться о благе сынов Израилевых.
УПО: І почув про це хоронянин Санваллат та раб аммонітянин Товія, і було їм прикро, дуже прикро, що прийшов чоловік клопотатися про добро для Ізраїлевих синів.
KJV: When Sanballat the Horonite, and Tobiah the servant, the Ammonite, heard of it, it grieved

them exceedingly that there was come a man to seek the welfare of the children of Israel.

11. И пришел я в Иерусалим. И пробыв там три дня,
УПО: І прийшов я до Єрусалиму, і був там три дні.
KJV: So I came to Jerusalem, and was there three days.

12. встал я ночью с немногими людьми, [бывшими] при мне, и никому не сказал, что Бог мой положил мне на сердце сделать для Иерусалима; животного же не было со мною никакого, кроме того, на котором я ехал.
УПО: І встав я вночі, я та трохи людей зо мною, і не розповів я нікому, що Бог мій дав до мого серця зробити для Єрусалиму. А худоби не було зо мною, окрім тієї худоби, що я нею їздив.
KJV: And I arose in the night, I and some few men with me; neither told I any man what my God had put in my heart to do at Jerusalem: neither was there any beast with me, save the beast that I rode upon.

13. И проехал я ночью через ворота Долины перед источником Драконовым к воротам Навозным, и осмотрел я стены Иерусалима разрушенные и его ворота, сожженные огнем.
УПО: І вийшов я Долинною брамою вночі, і пішов до джерела Таннін, і до брами Смітникової. І я докладно оглянув мури Єрусалиму, що були поруйновані, а брами його були попалені огнем.
KJV: And I went out by night by the gate of the valley, even before the dragon well, and to the dung port, and viewed the walls of Jerusalem, which were broken down, and the gates thereof were consumed with fire.

14. И подъехал я к воротам Источника и к царскому водоему, но [там] не было места пройти животному, которое было подо мною, --
УПО: І перейшов я до Джерельної брами та до царського ставу, та там не було місця для переходу худоби, що була підо мною.
KJV: Then I went on to the gate of the fountain, and to the king's pool: but there was no place for the beast that was under me to pass.

15. и я поднялся назад по лощине ночью и осматривал стену, и проехав [опять] воротами Долины, возвратился.
УПО: І йшов я долиною вночі, і докладно оглядав мура. Потім я вернувся, і ввійшов

Долинною брамою, і вернувся.
KJV: Then went I up in the night by the brook, and viewed the wall, and turned back, and entered by the gate of the valley, and so returned.

16. И начальствующие не знали, куда я ходил и что я делаю: ни Иудеям, ни священникам, ни знатнейшим, ни начальствующим, ни прочим производителям работ я дотоле ничего не открывал.
УПО: А заступники не знали, куди я пішов та що я роблю, а юдеям, і священикам, і шляхті, і заступникам, і решті тих, що робили працю, я доти нічого не розповідав.
KJV: And the rulers knew not whither I went, or what I did; neither had I as yet told it to the Jews, nor to the priests, nor to the nobles, nor to the rulers, nor to the rest that did the work.

17. И сказал я им: вы видите бедствие, в каком мы находимся; Иерусалим пуст и ворота его сожжены огнем; пойдем, построим стену Иерусалима, и не будем впредь [в таком] уничижении.
УПО: І сказав я до них: Ви бачите біду, що ми в ній, що Єрусалим зруйнований, а брами його попалені огнем. Ідіть, і збудуйте мура Єрусалиму, і вже не будемо ми ганьбою!...
KJV: Then said I unto them, Ye see the distress that we are in, how Jerusalem lieth waste, and the gates thereof are burned with fire: come, and let us build up the wall of Jerusalem, that we be no more a reproach.

18. И я рассказал им о благодеявшей мне руке Бога моего, а также и слова царя, которые он говорил мне. И сказали они: будем строить, --и укрепили руки свои на благое [дело].
УПО: І розповів я їм про руку Бога мого, що вона добра до мене, а також слова царя, які сказав він мені. І сказали вони: Станемо й збудуємо! І зміцнили вони руки свої на добре діло.
KJV: Then I told them of the hand of my God which was good upon me; as also the king's words that he had spoken unto me. And they said, Let us rise up and build. So they strengthened their hands for this good work.

19. Услышав это, Санаваллат, Хоронит и Товия, Аммонитский раб, и Гешем Аравитянин смеялись над нами и с презрением говорили: что это за дело, которое вы делаете? уже не думаете ли возмутиться против царя?
УПО: І почув це хоронянин Санваллат та аммонітянин раб Товія, і араб Ґешем, і сміялися з нас, і погорджували нами й говорили: Що це за річ, яку ви робите? Чи проти царя ви бунтуєтесь?
KJV: But when Sanballat the Horonite, and Tobiah the servant, the Ammonite, and Geshem the

Arabian, heard it, they laughed us to scorn, and despised us, and said, What is this thing that ye do? will ye rebel against the king?

20. Я дал им ответ и сказал им: Бог Небесный, Он благопоспешит нам, и мы, рабы Его, станем строить, а вам нет части и права и памяти в Иерусалиме.
УПО: А я їм відповів і сказав до них: Небесний Бог Він дасть нам успіх, а ми, Його раби, станемо й збудуємо! А вам нема ані частки, ані права, ані пам'ятки в Єрусалимі!
KJV: Then answered I them, and said unto them, The God of heaven, he will prosper us; therefore we his servants will arise and build: but ye have no portion, nor right, nor memorial, in Jerusalem.